

بررسی عملکرد میش‌های بلوچی در آمیزش با قوچ‌های بلوچی، شال و مغانی

محمد علی امامی میبدی* و علی شفیع نادری^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۶/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۱۰/۱

چکیده

تحقیق حاضر به منظور ارزیابی عملکرد میش‌های بلوچی برای تولید بره دورگ در مناطق کویبری اجرا شد. درسه سال متوالی ۲۳۴ رأس میش غیرابستن حذفی بلوچی (B) در پایان فصل آمیزش با قوچ‌های شال (S) و مغانی (M) تلاقی داده شدند. در دو سال آخر تعدادی از این میش‌ها با قوچ بلوچی آمیزش یافتند. نسبت میش‌های زائیده به میش‌های تحت آمیزش (EP/EJ) و بره‌های شیرگیری شده به میش‌های تحت آمیزش (LW/EJ) تحت تاثیر سال و سن مادر بود ولی تاثیر نژاد پدری بر این صفات معنی‌دار نبود. میانگین وزن تولد بره‌ها $3/48 \pm 0/48$ کیلوگرم، سال و نژاد پدری بر این صفت تاثیر معنی‌دار داشت ($P < 0/05$) ولی اثر وزن مادر معنی‌دار نبود. بره‌ها تا زمان شیرگیری با مادرها در گله نگهداری شدند. میانگین وزن شیرگیری بره‌ها $2/43 \pm 18/46$ کیلوگرم با 28 ± 88 روز سن بود، اثر سال ($P < 0/01$)، نژاد پدری و وزن میش مولد ($P < 0/05$) بر وزن شیرگیری معنی‌دار بود. برای محاسبه بازده بیولوژیک میش‌ها، وزن تولد و شیرگیری تصحیح شده براساس ۸۸ روزگی بره‌ها، برای اثر جنس بره هم تصحیح شدند. میانگین بازده بیولوژیک میش‌های زائیده 1236 ± 174 گرم بره شیرگیری شده به هر کیلوگرم وزن متابولیک مولدین بود. تاثیر سال، وزن مادر ($P < 0/01$) و نژاد پدری ($P < 0/05$) بر این صفت معنی‌دار بود به‌طور کلی نتایج نشان داد که با عمل دورگ‌گیری با استفاده از قوچ‌های نژاد شال و مغانی در زمان پایان دوره جفتگیری عادی گله‌های بلوچی، پیش بینی می‌شود زایش‌ها تا حدود (۳ درصد) افزایش یابد. بره‌های دورگ شال × بلوچی و مغانی × بلوچی نسبت به بره‌های خالص در زمان شیرگیری به ترتیب (۲۰ درصد) و (۱۳ درصد) وزن بیشتر داشتند. بازده بیولوژیک میش‌های تحت آمیزش قوچ‌های شال ۲۰۴ گرم (۱۷ درصد) و قوچ‌های مغانی ۱۴۳ گرم (۱۲ درصد) نسبت به قوچ بلوچی افزایش یافته بود. نتاج دورگ تولیدی همه رنگی بوده و حذف آن‌ها به منظور حفظ خلوص نژادی و جلوگیری از تلاقی‌های ناخواسته مقنن است.

واژه‌های کلیدی: میش بلوچی، دورگ‌گیری، قوچ شال، قوچ مغانی، بازده بیولوژیک

مقدمه

نگهداری نشخوارکنندگان کوچک به‌عنوان بخشی از فعالیت‌های کشاورزی در اکثر مناطق روستایی در آسیا و حوزه مدیترانه مرسوم است و حدود ۴۰ درصد از درآمد

کشاورزان از نگهداری حیوانات مزرعه‌ای تامین می‌شود (۷). در کشور ما نگهداری بخش زیادی از این حیوانات در مراتع صورت می‌گیرد، در دشت مرکزی کشور مراتع کویبری وجود دارد. در چنین مراتعی در فصل بهار با رشد گیاهان یکساله، علوفه به نسبت خوبی تولید می‌شود. در این زمان، پتانسیل چرائی این مراتع در بعضی از سال‌ها بیش از دام موجود است، بدین لحاظ تعدادی از دامدارها نتاج گله خود

۱- به ترتیب عضو هیئت علمی و محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

گله‌داری در مناطق کویری تدوین و اجرا شد تا فرضیه فوق آزمون گردد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق از ۲۳۴ رأس میش وازده بلوچی به‌عنوان جمعیت پایه و قوچ‌های شال و مغانی خریداری شده از دشت قزوین و پارس آباد مغان با سن ۳-۴ سال به‌ترتیب تحت پوشش گله‌های طرح محوری قوچ اصیل و ایستگاه اصلاح نژاد گوسفند مغانی به‌عنوان نرهای ورودی به جمعیت پایه در سه سال متوالی، به‌ترتیب دو سال در ایستگاه پرورش گوسفند بلوچی شهر بابک و سال سوم در یک گله مردمی در شهرستان هرات استان یزد استفاده شدند. بدین صورت در طول سه سال اجرای طرح در هر سال با استفاده از قوچ‌ها و میش‌های جدید در گله‌های مختلف و در مدیریت‌های متفاوت، کار ارزیابی تلاقی‌گری مورد نظر دنبال گردید. قبل از آمیزش، وزن و سن میش‌ها ثبت گردید. جفتگیری‌ها برابر با عرف منطقه در فصل پاییز پس از پایان دوره آمیزش معمول گله صورت گرفت. در سال‌های دوم و سوم از قوچ‌های بلوچی نیز در آمیزش استفاده شد. نحوه آمیزش و تعداد دام در زمان آمیزش در جدول ۱ آمده است.

را در سال بعد و تا یک و نیم سالگی با استفاده از علوفه بهار پروار می‌نمایند. شرایط کلی و توان اکولوژیکی مناطق مورد بحث به‌طور مفصل در گزارشات قبلی آمده است (۱ و ۲). البته این بخش از علوفه در این مناطق فصلی بوده و در کل سال ماندگاری ندارند، لذا امکان جایگزینی نژادهای گوسفند و بز پر تولید که در طول سال به علوفه زیادی نیاز دارند، در این مناطق مقدور نیست و نگهداری گوسفند بلوچی که جزو نژادهای کم تولید و ریزجثه کشور است، در این مناطق به‌صورت خالص مرسوم است (۱۴). بره‌های خالص تولیدی بومی نیز در زمان شیرگیری بسته به نژادشان کوچک جثه اند. تولید بره دورگ با رشد بالاتر، از بخشی از مولدین گله در زمان‌هایی که علوفه نسبتاً کافی در مراتع وجود دارد، قابل طرح است، چرا که در برخی از کشورها به‌منظور تولید بره مناسب، بازار تلاقی‌گری نژادهای سنگین با ترکیب لاشه مناسب به‌عنوان والد پدری با نژادهای بومی و سبک که در طول سال نیاز غذایی کمتری دارند، مرسوم است (۱۲). بنا به گزارش‌ها حدود ۸۹ درصد بره‌های دورگ تولیدی در امریکا و انگلیس به‌ترتیب با استفاده از قوچ‌های سافولک و بردر لایسستر به‌عنوان والد پدری تولید می‌شوند (۱۷ و ۴).

تحقیق حاضر برای ارزیابی عملکرد میش‌های بومی بلوچی و امکان تولید بره دورگ با رشد بیشتر در سیستم‌های

جدول ۱. تعداد میش، قوچ و نحوه آمیزش در سال‌های اجرای طرح

ردیف	سال/محل اجرا	تعداد و روش آمیزش میش بلوچی با قوچ بلوچی	تعداد و روش آمیزش میش بلوچی با قوچ شال	تعداد و روش آمیزش میش بلوچی با قوچ مغانی
۱	اول (ایستگاه شهر بابک)	-	۳۱ رأس میش ۲ رأس قوچ (انفرادی)	۳۳ رأس میش ۲ رأس قوچ (انفرادی)
۲	دوم (ایستگاه شهر بابک)	۲۶ رأس میش × ۳ رأس قوچ (انفرادی)	۲۸ رأس میش × ۳ رأس قوچ (انفرادی)	۲۹ رأس میش × ۳ رأس قوچ (انفرادی)
۳	سوم (گله مردمی)	۲۹ میش × ۳ رأس قوچ (گروهی)	۲۹ رأس میش × ۳ رأس قوچ (گروهی)	۲۹ رأس میش × ۳ رأس قوچ (گروهی)

روی برای اثر جنس بره به دست آمد، رکوردهای وزن بره‌ها برای این اثر تصحیح گردید. تا بازده بیولوژیکی میش‌ها در گروه‌های مختلف تلاقی‌ها محاسبه شود.

برای ارزیابی تاثیر عوامل موثر بر میش‌های زائیده و بره‌های از شیر گرفته شده از هر میش تحت آمیزش، داده‌های مربوطه با روش لجستیک با مدل آماری کلی رگرسیونی زیر آنالیز شد:

$$g(p) = M^{\wedge} + \beta * x \quad \text{معادله ۳}$$

در مدل فوق، $g(p)$ هر یک از مشاهدات مربوط به زایش و از شیرگیری در رابطه با هر میش که صفر و یک بود، M^{\wedge} فاصله یا عرض از مبدأ، β بردار شیب اثرات ثابت، سال، سن میش و گروه پدری بود. در این بخش برای آنالیز داده‌ها و مقایسه میانگین‌های مربوطه از نرم افزار SAS استفاده شد. (۱۵)

وزن بیولوژیکی حیوانات همبستگی بالایی با میزان علوفه مصرفی آنها دارد (۹)؛ بنابراین با استفاده از رابطه زیر، بازده بیولوژیکی میش‌ها محاسبه شد (۲).

$$BE = WW/DW^{0.75} \quad \text{معادله ۴}$$

در این معادله BE بازده بیولوژیکی میش، WW وزن تصحیح شده شیرگیری بره به گرم و $DW^{0.75}$ وزن متابولیک میش در زمان آمیزش است (۲).

داده‌های تصحیح شده وزن تولد، شیرگیری و بازده بیولوژیکی میش‌های زائیده و میش‌هایی که بره‌های آنها از شیر گرفته شده بود، مجدداً برای بررسی اثر گروه پدری و سایر اثرات ثابت و مقایسه میانگین‌های مربوطه با استفاده از نرم افزار SAS با مدل آماری زیر آنالیز شد (معادله ۵). در این بخش، مادرها براساس وزن زمان آمیزش به ۴ گروه تقسیم شدند (۸) و اثر وزن مادر به صورت عامل با چهار کلاس در مدل مورد استفاده منظور گردید. در این مرحله آنالیز، چون سن مادر تاثیر معنی داری بر این صفات نداشت،

همه نتایج تولیدی پس از پلاک کوبی و توزین، به همراه مادرهایشان تا زمان شیرگیری نگهداری شدند، شیرگیری در 88 ± 28 روزگی بسته به زمان آمیزش و سال صورت گرفت، در این زمان نیز توزین بره‌ها با ترازوی عقربه‌ای و با دقت ۱۰۰ گرم انجام شد. بره‌های تولیدی در هر سال به صورت آزاد از شیر مادرها تا زمان شیرگیری تغذیه شدند.

صفات مورد مطالعه، شامل میش زایش کرده از هر میش زیر قوج^۱ (EP/EJ)، بره از شیر گرفته شده از هر میش زیر قوج^۲ (LW/EJ) و وزن بره‌ها در زمان تولد و شیرگیری از هر میش مولد بود. بازده بیولوژیکی میش‌های زائیده و میش‌هایی که بره‌های آنها از شیر گرفته شده، از داده‌های ثبت شده محاسبه گردید (۲).

وزن بره‌ها براساس روز از شیرگیری بر مبنای روز ثابت ۸۸ روزگی با معادله زیر تصحیح شد (۱۶ و ۲).

$$WW88 = (WW - BW) / WD \times 88 + BW \quad \text{معادله ۱}$$

در معادله ۱، $WW88$ وزن شیرگیری تصحیح شده بر مبنای ۸۸ روز، WW وزن شیرگیری تصحیح نشده، BW وزن تولد و WD سن شیرگیری بره براساس روز است.

وزن تولد و وزن شیرگیری تصحیح شده بره‌ها با مدل آماری زیر از روش حداقل مربعات با استفاده از مدل یک نرم افزار هاروی (۱۱) آنالیز گردید.

$$Y_{ijkl} = \mu + \alpha_i + \beta_j + \lambda_k + b_{dw} + \rho_t + \epsilon_{ijkl} \quad \text{معادله ۲}$$

در مدل فوق، Y_{ijkl} هر یک از مشاهدات مربوط به وزن تولد و شیرگیری، μ میانگین مشاهدات، α_i اثرات گروه پدری (سال، مغانی و بلوچی)، β_j اثر جنس، λ_k اثر سن مادر، b_{dw} ضریب تابعیت خطی Y_{ijkl} از وزن میش، ρ_t اثر سال و ϵ_{ijkl} خطای مشاهدات بود؛ تا مقدار ثابت اثر جنسیت، محاسبه و داده‌ها برای این اثر تصحیح گردد.

با ثابت‌هایی که از آنالیز حداقل مربعات با نرم افزارها

1 - Ewe parturated per ewe joined
2 - Lamb weaned per ewe joined

از مدل حذف شد.

$$Y_{ijkl} = \mu + \alpha_i + \beta_j + \lambda_k + \varepsilon_{ijkl}$$

معادله ۵

در مدل فوق، $ijkl$ مشاهده‌های مربوط به وزن تولد، شیرگیری و بازده بیولوژیک میش‌هایی بود که بره آن‌ها از شیر گرفته شده بود، μ میانگین مشاهده‌های α_i اثرات گروه پدري، β_j اثر سال، λ_k اثر گروه وزنی مادر و ε_{ijkl} خطای مشاهده‌ها بود.

نتایج

در هیچکدام از سال‌ها و در هیچ یک از گله‌ها با ۲۳۴ آمیزش که منجر به ۱۵۷ زایش شد، دوقلو زائی مشاهده نشد. جدول ۲، پیش‌بینی احتمال زایش‌ها و بره‌های شیرگیری شده را در رابطه با اثرات ثابت مختلف با استفاده از آنالیز رگرسیونی لجستیک نشان می‌دهد.

جدول ۲. احتمال پیش‌بینی زایش‌ها و بره‌های شیرگیری شده از هر میش تحت آمیزش با استفاده از آنالیز رگرسیونی لجستیک

عوامل	EP/EJ	LW/EJ
سال	**	**
اول	۰/۹۲B	۰/۸۸B
دوم	۰/۶۶A	۰/۵۹a
سوم	۰/۹۷B	۰/۹۶B
سن مادر (سال)	**	**
۲	۰/۹۸ab	۰/۹۳Ab
۳	۱/۰۰a	۱/۰۰a
۴	۰/۴۴C	۰/۴۳C
۵	۰/۹۹ab	۰/۹۹Ab
۶	۰/۹۹Ab	۰/۹۹Ab
۷	۰/۹۷Ab	۰/۹۶Ab
نژاد پدري	Ns	Ns
شال	۰/۹۷	۰/۹۶
مغانی	۰/۹۹	۰/۹۳
بلوچی	۰/۹۶	۰/۹۵

** اختلاف در سطح ۱ درصد کاملاً معنی‌دار است.

Ns در ستون‌ها بیانگر عدم تفاوت معنی‌دار بین سطوح است.

رابطه با این دو صفت، ۱ درصد موفقیت آبتنی افزایش یابد. این صفات در بین سال‌های مختلف تفاوت معنی‌داری دارند، سن میش‌ها بر این شاخص‌ها تأثیر کاملاً معنی‌دار نشان می‌دهد ($P < 0/01$)، که با گزارش‌های قبلی در مورد این صفت و در همین نژاد همخوانی دارد (۱ و ۲).

در جدول فوق اگرچه شاخص‌های EP/EJ و LW/EJ تحت تأثیر نژاد پدري نبودند پیش‌بینی احتمال زایش EP/EJ و شیرگیری LW/EJ میش‌های بلوچی تحت آمیزش با قوچ‌های بلوچی به ترتیب به میزان ۳ درصد کمتر و ۱ درصد بیشتر از میش‌های بلوچی با قوچ‌های مغانی است و پیش‌بینی می‌شود با آمیزش میش‌های بلوچی با قوچ‌های شال، در

وزن تولد

آنالیز رکوردهای وزن تولد و شیرگیری قبل از تصحیح نشان داد که وزن‌های مربوط به بره‌های ماده کمتر از بره‌های نر است (به ترتیب $P < 0/05$ و ns). میانگین حداقل مربع‌های

وزن تولد بره‌ها $0/48 \pm 3/48$ کیلوگرم بود. پس از تصحیح این رکوردها برای اثر جنس، نتایج آنالیز سایر اثرات بر این صفات در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. عوامل موثر بر وزن تولد، شیرگیری بره‌ها (کیلوگرم) و بازده بیولوژیک میش‌ها (گرم بر کیلو گرم وزن متابولیک)

عامل	تعداد مشاهده	وزن تولد	تعداد مشاهده	وزن شیرگیری	بازده بیولوژیک
سال		**		**	**
اول	۳۹	۲/۴۱b	۳۸	۲۲/۱۷b	۱۵۸۲a
دوم	۶۸	۲/۲۶b	۶۲	۱۱/۵۷c	۷۵۴b
سوم	۵۰	۲/۸۴a	۵۰	۲۴/۱۹a	۱۵۷۰a
وزن مادر (کیلوگرم)				*	
≤ 23	۳۲	NS	۳۰	۲۰/۱۲b	**
۲۳-۳۳	۷۰	۲/۴۲	۶۶	۱۷/۳۵c	۱۵۳۶a
۳۳-۳۸	۴۱	۲/۵۸	۴۰	۱۷/۸۳c	۱۱۷۹bc
≥ 43	۱۴	۲/۹۷	۱۴	۲۱/۹۴a	۱۱۰۲c
نژاد پدری		**		*	
شال	۶۱	۲/۶۵a	۵۸	۱۹/۷۴a	۱۳۰۲a
مغانی	۶۰	۲/۴۲b	۵۷	۱۸/۶b	۱۲۵۲a
بلوچی	۳۶	۲/۳۰c	۳۵	۱۶/۱۴c	۱۰۹۹b
میانگین کل (\pm SE)	۱۵۷	$2/48 \pm 0/48$	۱۵۰	$18/46 \pm 2/43$	1236 ± 174

NS تفاوت بین سطوح معنی‌دار نیست.

** اختلاف در سطح ۱٪ معنی‌دار است.

* اختلاف در سطح ۵٪ معنی‌دار است.

حروف غیر مشابه در ستونها بیانگر تفاوت معنی‌دار بین دو سطح ($P < 0/05$) است.

یعنی در در 28 ± 8 روزگی از شیر گرفته شدند. در جدول ۳ عوامل موثر بر وزن شیرگیری بره‌ها آمده است. تاثیر نژاد پدری و وزن مادر بر وزن شیرگیری بره‌ها معنی‌دار بود ($P < 0/05$). بره‌های دورگ شال × بلوچی حاصله در زمان شیرگیری (۲۰ درصد) وزن بیشتر نسبت به بره‌های خالص بلوچی داشتند و این رقم در مورد بره‌های دورگه مغانی × بلوچی (با میانگین افزایش وزن ۱۳ درصد نسبت به بره‌های خالص بلوچی) معنی‌دار بود ($P < 0/05$).

اثر سال بر این صفت کاملاً معنی‌دار بود ($P < 0/01$) و

عوامل ثابت نژاد پدری و سال، تاثیر کاملاً معنی‌داری بر وزن تولد داشتند ($P < 0/01$). حتی با تولد بره‌های دورگ سنگین‌تر (وزن تولد بره‌های شال × بلوچی ۱۶۶ گرم سنگین‌تر از میانگین کل)، هیچ سخت‌زایی در طول دوره آزمایش مشاهده نشد. وزن مادر در گروه‌های مختلف تاثیری بر وزن تولد بره‌ها نداشت.

وزن شیرگیری

در طول اجرای طرح، بره‌ها به‌طور متوسط در ۳ ماهگی

این از مشخصات بارز مناطق کویری و حاشیه‌ای است که با تغییرات زیاد میزان بارندگی سالانه بازده گله‌های مرتعی را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد (۱ و ۲).

بازده بیولوژیک

در جدول ۳ بازده بیولوژیک میش‌های تلاقی داده شده با قوچ‌های غیر بلوچی و میش‌های بلوچی آمیزش کرده با قوچ‌های بلوچی آمده است. اثر سال و وزن مادر بر این صفت معنی‌دار بود ($P < 0/01$)، بازده بیولوژیک میش‌های زاینده در گروه‌های مختلف ژنتیکی با هم اختلاف معنی‌داری داشتند ($P < 0/05$). بررسی بیشتر اثرات عوامل مختلف بر بازده بیولوژیک این گروه‌ها با استفاده از مقایسات میانگین دانکن در سطح ۵ درصد نشان می‌دهد که میش‌های زاینده تحت آمیزش قوچ‌های شال و مغانی بازده بیولوژیک بالاتری به ترتیب (۶۷ و ۱۶ گرم بالاتر از میانگین) در مقایسه با میش‌هایی داشتند که با قوچ بلوچی (با ۱۳۷ گرم بازده بیولوژیک کمتر از میانگین) آمیزش کرده بودند. به عبارت دیگر میش‌های تحت آمیزش قوچ‌های شال ۲۰۴ گرم (۱۷ درصد) و میش‌های تحت آمیزش قوچ‌های مغانی ۱۴۳ گرم (۱۲ درصد) بازده بیولوژیکی‌شان به طور معنی‌دار افزایش یافته بود ($P < 0/05$).

نتایج و بحث

به‌طور کلی در هیچ‌کدام از سال‌های اجرای طرح و در هیچ یک از گله‌ها دوقلو زایی مشاهده نشد؛ بررسی‌ها و گزارش‌های قبلی نیز نادر بودن دوقلو زایی را در گله‌های مردمی این نژاد در دشت مرکزی کشور و در گله‌ایستگاه شهر بابک عنوان کرده بود (۱ و ۲)، این در حالی است که برای میش‌های بلوچی در گزارش‌های دیگر ۵ تا ۱۰ درصد دوقلو زایی گزارش شده است (۳، ۵ و ۶).

در سال‌های مختلف شاخص EP/EJ اختلاف معنی‌داری داشت ($P < 0/01$). در سال نخست با توجه به اینکه میش‌های مورد استفاده حذفی و برای بارها تحت آمیزش بوده و بارور نشده بودند، پیش‌بینی احتمال این شاخص بالا بود. این در حالی است که در حالت معمول بر روی ۶ گله خالص گوسفند بلوچی در گله‌های مردمی، این شاخص ۷۴ درصد گزارش شده است (۱). در ایستگاه شهر بابک نیز در شرایط عادی این شاخص ۸۰ درصد گزارش شده است (۲). به‌طور کلی در این بررسی بهبود ناچیز این شاخص ناشی از استفاده قوچ‌های نژادهای مختلف بود. در میش‌های تحت آمیزش با قوچ نژاد شال این شاخص بالاتر از دو نژاد دیگر به‌عنوان قوچ بود، به عبارتی می‌توان با به‌کارگیری این روش به میزان کمی به شاخص فوق در گله‌های بلوچی اضافه نمود.

نتایج مختلف تولیدی از تلاقی‌ها همه رنگی بودند و هیچ شکل خاصی را نشان نمی‌دادند، یعنی اینکه دامنه رنگی از بور تا سیاه در بره‌های دورگ مشاهده می‌شد و از طرفی رنگ‌ها به صورت یک دست تا لکه‌ای در نتاج آشکار شده بود، این نتایج به‌سادگی قابل شناسایی و حذف بودند. با توجه به اینکه گوسفند بلوچی به‌عنوان نژاد سفید رنگ و دونژاد دیگر جزو گوسفندان رنگی هستند، نگرانی در رابطه با ماندگاری بره‌های دورگ اعم از نر و ماده در نسل‌های بعدی به‌عنوان تهدیدی بر خلوص نژاد بلوچی نخواهد بود و متعاقب حذف بره‌ها تلاقی‌های ناخواسته و اختلاط نژادی وجود نخواهد داشت. گله‌دارهایی که گوسفند آنها بلوچی است، با این عمل یعنی رهاسازی قوچ‌ها شال یا مغانی در گله می‌توانند تا حدودی بره‌های بیشتری داشته باشند، که حذف آنها بدون کنترل شجره مقدور است و خطری برای از بین رفتن گله مادری وجود نخواهد داشت و با جایگزینی بره‌های خالص می‌توان گله‌های پایه را حفظ نمود و بره دورگ را در زمان قطع شیر اعم از نر و ماده کشتار کرد.

پیش بینی شاخص LW/EJ در کل سال‌ها اختلاف معنی داری داشت ($P < 0/01$) و تا ۳۹ درصد می‌توانست تغییر کند. شرایط و وضعیت میش‌های مورد استفاده در این سال در مواد و روش‌ها آمده است؛ در حالت عادی مطالعه بر روی ایستگاه نشان داده است این شاخص ۷۲ درصد است، اما مطالعه بر روی ۶ گله بدون استفاده از قوچ‌های غیر بلوچی در گله‌های مردمی میانگین این شاخص در طول نه سال ۵۴ درصد گزارش شده است (۱ و ۲). همان‌طوری‌که اشاره شد، به‌طور کلی در این بررسی از میش‌های موجود غیر آبستن و وزده در ایستگاه در سال اول دوم استفاده شد؛ ولی با به‌کارگیری نتیجه این بررسی حداقل می‌توان درصدی به شاخص فوق در گله‌های بلوچی مردمی و ایستگاهی اضافه نمود.

در گزارش بانگ و همکارانش اثر گروه پدری بر تعداد بزه شیرگیری شده معنی دار نبود؛ که با نتیجه این آزمایش همخوانی دارد. در آزمایش آنان دورگ‌گیری در ماندگاری بعد از تولد بزه‌ها موثر بوده است، که با نتایج این بررسی هم تا حدودی منطبق است (۱۸).

میانگین کل وزن تولد بزه‌ها $3/48 \pm 0/57$ کیلوگرم بود. اثر نژاد پدری (شال، مغانی و بلوچی) بر این صفت معنی دار بود ($P < 0/01$). این نتیجه با گزارش که بزه‌های سنگین تری را در زمان تولد از دورگ‌گیری نژادهای فاین و مریوس نگرفته بود، همخوانی ندارد (۱۸).

با توجه به اینکه وزن تولد بزه‌های دورگ‌های هردو نژاد شال و مغانی بیشتر از میانگین است، ولی به‌طور کلی میانگین وزن تولد بزه‌ها در این پژوهش کمتر از گزارشی است که از گوسفندان بلوچی ایستگاه شهر بابک از ۱۴۰۰ رکورد در طول ۶ سال $3/8$ کیلوگرم ارایه شده است (۱). با توجه به اینکه وزن تولد بزه‌های دورگ تولیدی از قوچ‌های مغانی و شال در این پژوهش به‌طور معنی داری ($P < 0/01$) بیشتر از

وزن تولد بزه‌های خالص بود، ولی در این بررسی سخت‌زایی در دورگ‌گیری میش‌های بلوچی با این دو نژاد سنگین جنه مشاهده نشد؛ بنابراین با استفاده از نژادهای فوق می‌توان بدون هیچ نگرانی از بروز سخت‌زایی کار دورگ‌گیری را دنبال نمود.

با توجه به جدول ۱۳ اگرچه اثر سال اختلاف معنی داری ($P < 0/01$) بر وزن تولد بزه‌ها داشت، وزن تولد در گله مردمی در سال سوم اجرای طرح بیشتر از بزه‌های ایستگاه شهر بابک بود ($P < 0/01$).

در منطقه مورد اجرای طرح زمان زایش میش‌ها برابر عرف اواسط بهمن ماه تا اواخر اسفند است؛ تنظیم زمان زایش با شروع فصل رویشی مراع است که هم مولدین وهم نتاج بتوانند از موقعیت مناسب مرتعی در این فصل بهره ببرند. در طول اجرای این طرح بزه‌ها به‌طور متوسط در ۳ ماهگی یعنی در 88 ± 28 روزگی از شیر گرفته شدند. اثرات عوامل مختلف سال ($P < 0/01$)، وزن مادر و نژاد پدری هردو ($P < 0/05$) بر وزن شیرگیری معنی دار بود؛ بزه‌های دورگ شال \times بلوچی با وزن $2/9$ کیلوگرم بیشتر از میانگین کل و کمترین وزن شیرگیری مربوط به گروه خالص بلوچی که به‌میزان $3/05$ کیلوگرم کمتر از میانگین کل بود. بزه‌های دورگ شال \times بلوچی و مغانی \times بلوچی با وزن تقریبی به‌ترتیب ۲۰ و ۱۳ درصد سنگین‌تر از میانگین وزن شیرگیری کل می‌تواند نکته قابل توجهی باشد. این افزایش وزن‌ها در زمان شیرگیری اندکی بیش از ۸ درصد میانگین وزن شیرگیری کل بزه‌ها بود که در گزارش نیتز به نقل از لایماستر آمده است (۱۳)، این گزارش با گزارش گارسوی نیز که بزه‌های حاصل از دورگ‌های آواسی را با افزایش وزن ۹ درصد نسبت به جمعیت پایه معرفی نموده بود (۱۰) و نتیجه این آزمایش در مورد هر دو نژاد شال و مغانی بیشتر است؛ همخوانی دارد. بدین صورت نیز می‌توان از این مزیت نسبی

در سطح ۵ درصد نشان داد که میش‌های زاییده تحت آمیزش قوچ‌های شال و مغانی بازده بیولوژیک بالاتری نسبت به میش‌هایی داشتند که با قوچ بلوچی آمیزش کرده بودند. لذا با استفاده از قوچ‌های شال و مغانی می‌توان بازده بیولوژیک بیشتری از میش‌های بلوچی با دورگ گیری گرفت. وزن متابولیک همبستگی بالایی با میزان غذای مصرفی دارد؛ افزایش وزن شیرگیری به ازای هر واحد وزن متابولیک میش‌های مولد که خود شاخصی از غذای مصرفی مولدین است، می‌تواند از جمله اهداف مهم در بهبود تولید گله‌های مرتعی در این مناطق باشد.

نتایج حاصل از تلاقی میش‌های بلوچی با قوچ‌های شال بهره برد. میانگین کل بازده بیولوژیک میش‌های زاییده در همه گروه‌ها 174 ± 1236 گرم بر کیلوگرم وزن متابولیک میش‌ها بود. در یک مطالعه این شاخص در گله‌های مردمی با سن شیرگیری بره‌ها در ۱۱۰ روزگی 46 ± 1214 بود. اثر سال بر این صفت معنی‌دار بود ($P < 0/01$)، شرایط مختلف سال از لحاظ میزان علوفه تولیدی از مراتع در مناطق کویری بسیار متغیر و می‌تواند بازده میش‌ها را در سال‌های مختلف تغییر دهد (۱ و ۲). بررسی بیشتر اثرات عوامل مختلف بر بازده بیولوژیک این گروه‌ها با استفاده از مقایسات میانگین دانکن

منابع

- ۱- امامی میبدی، م. ع. آ. ترکمن زهی، ن. امام جمعه کاشان، ش. رحیمی، ع. ا. قره داغی و ر. واعظ ترشیزی. ۱۳۷۸. بررسی رابطه وزن میش در زمان آمیزش با بازده تولید مثل در گوسفند نژاد بلوچی در شرایط پرورش مستی. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۰ شماره ۴، ۶۷۳-۶۸۵.
- ۲- امامی میبدی، م. ع. ۱۳۷۹. بررسی اهداف و معیارهای انتخاب برای گوسفند بلوچی در شرایط مراتع کویری. رساله دوره دکتری. دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳- صالحی، م. ۱۳۷۵. برآورد پارامترهای ژنتیکی صفات پشم و وزن بدن در گوسفند بلوچی عباس آباد. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد در رشته دامپروری دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران - گروه علوم دامی، ۱۳۴ ص.
- ۴- عزت پور، م. ۱۳۷۷. پرورش گوسفند. ترجمه و تألیف. چاپخانه دیبا. ۴۶۶ ص.
- ۵- واعظ ترشیزی، ر. ۱۳۶۹. بررسی استعداد های تولیدی و ژنتیکی گوسفند نژاد بلوچی، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته دامپروری. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۵۹ ص.
- ۶- واعظ ترشیزی، ر. ن. امام جمعه، ع. نیکخواه و م. حجازی. ۱۳۷۱. بررسی عوامل محیطی روی صفات قبل از شیرگیری و پارامترهای ژنتیکی آن صفات در یک گله گوسفند بلوچی، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۳، شماره ۲، ۲۳-۴۳.
7. Akbar, M. A. 2003. Issues and options in development of feeding systems for better livestock performance. Asian Productivity Organization Seminar on Development of Feeding Systems for Better Livestock Productivity. I. R. of Iran.
8. Bedier, N. Z., A. A. Younis, E. SE. Galal and M. M. Mokhtar. 1992. Optimum ewe size in Desert Barki sheep. Small Rum. Res. 7:1-7.
9. Greef, J. C., L. Bouwer, and J. H. Hofmeyr. 1995. Biological efficiency of meat and wool production of seven sheep genotypes. J. Anim. Sci. 61:259-264.

10. Gursoy, O., G. E. Pollott, and K. Kirk. 2001. Milk production and growth performance of Turkish Awassi flock when outcrossed with Israeli improved Awassi rams. *Liv. Prod. Sci.* 71, 31-36.
11. Harvey, Walter R. 1987. Mixed model least_squer and maximum likelihood computer program PC-1.
12. Leymaster, K. A. 1991. Straightbred composition of a Composite population and the Suffolk breed for performance traits of sheep. *J. Anim. Sci.* 69:993-999.
13. Leymaster, K. A. 2002. Fundamental aspects of crossbreeding of sheep: Use of breed diversity to improve efficiency of meat production. *Sheep and goat Res. J.* 17:50-59.
14. Piper, L., and A. Ruvinsky. 1997. *The Genetics of Sheep*. CAB International University Press, Cambride, 611pp
15. SAS, Institute Inc. 2002. SAS Institute Inc., Cary, NC, USA. Version 9.00
16. Schoenin, S. 2007. *A beginner's guide to raising sheep*. Western Maryland Research & Education Center, Maryland Cooperative Extension.
17. Van Heelsum, A. M., R. M. Lewis, W. Haresign, S. P. Williams & M. H. Davies. 2001. Non-normality in carcass quality measurements and effects on the genetic evaluation of sheep. *Liv. Prod. Sci.* 69. 113-127.
18. Young, D. L. and G. E. Dikerson. 1991. Comparison of Booroola Merino and Finnsheep effects on production on productivity of mates and performance of crossbred lambs. *J. Anim. Sci.* 69:1899-1911.

واژه‌های کلیدی: گاو شیری، تولید مثل، روزهای بار، فاکتور گوماله و پی‌اندان فارسی

شماره پنجاه و نهم برای اولین بار با گاوهای خاص جنگی
 دارند برای این که نژاد گوساله‌های این نژاد و سواد
 بیشتر باشند و از آنست که هر ماده گاو در هر یک که
 گاوهای زنده و سالم تولید کند (1). دامهای گوساله‌های
 بیشتر از ۳۵ روز نوزادهای شش‌هفته‌ای نوزادان پرچین و در
 این نوزادان باقی‌مانده ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ روز
 آنگاه شش‌هفته گاوهای شهری است. آن‌ها هم در یک
 تولید ۱۵ لیتر شیر در روز، هر روز، یعنی بیشتر از ۲۰۰۰ لیتر در
 در پی داشت (۱۵). برای این که دامهای گوساله‌های ۳۵
 روز نوزادان جنگی فاکتورهای ژنتیکی را آنگاه نوزادهای

شماره پنجاه و نهم برای اولین بار با گاوهای خاص جنگی
 دارند برای این که نژاد گوساله‌های این نژاد و سواد
 بیشتر باشند و از آنست که هر ماده گاو در هر یک که
 گاوهای زنده و سالم تولید کند (1). دامهای گوساله‌های
 بیشتر از ۳۵ روز نوزادهای شش‌هفته‌ای نوزادان پرچین و در
 این نوزادان باقی‌مانده ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ روز
 آنگاه شش‌هفته گاوهای شهری است. آن‌ها هم در یک
 تولید ۱۵ لیتر شیر در روز، هر روز، یعنی بیشتر از ۲۰۰۰ لیتر در
 در پی داشت (۱۵). برای این که دامهای گوساله‌های ۳۵
 روز نوزادان جنگی فاکتورهای ژنتیکی را آنگاه نوزادهای

A Contribution from Agricultural Centre of Yazd
 Corresponding author: Ehsan.ghassemi@yazd.ac.ir

Baluchi ewe performance in mating with Baluchi, Shaal and Moghani bucks**M. A. Emami Mibody^{*}, A. Shaphie Naderi¹****Abstract**

This study was conducted to evaluate the ability of Baluchi ewe for producing crossed lambs in desert area's pasture. During three years 234 culled Baluchi ewes were mated with Shaal(S) and Moghani(M) bucks. A part of them were mated with Baluchi(B) bucks in two last years. The rate of ewe parturated per ewe joined (EP/EJ) and lambs weaned per ewe joined (LW/EJ) were affected seriously by year and ewe ages, but the effects of bulk breeds were not significant. The lamb birth weight was 3.48 ± 0.48 kg. in average, it has been affected by years and sire breeds. The effect of ewe weights on lamb birth was not significant. The lambs raised with their mothers until weaning time. Average weaning weight of lambs was 18.46 ± 2.43 kg. Weaning time was on 88 ± 28 days of age in average. The effects of sive breed, year and ewe weight were singnificant on weaning weight. Sire breed, year and ewe weight had significantly affected on it. These records adjusted based on 88 days of lamb's age and sex for calculate biological efficiency of ewe. Biological efficiency of ewe was 236 ± 174 gr/kg lamb weaned per each kg of ewe metabolic live weight. The effect of years, ewe weight and sire breed was significant. Were significant on biological efficiency. In general the result showed, with using Shaal and Moghani bucks in a pure Baluchi flock after routine mating for cross breeding, it is predictable that apparent pregnancy (parturition rate) will increase (3%). The S*B and M*B lambs, were heavier than B*B ones 20%, 13% respectively. Biological efficiency of ewe which mated with Shaal buck was heavier, 204gr (17%) than those which mated with Moghani buck 143gr (2%) comparing Baluchi buck. All of crosses lambs had colored wool and they can easily separate and cull from pure breed lambs.

Key words: Baluchi ewe, Cross breeding, Shaal buck, Moghani buck, Biological efficiency